

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการมีคำแนะนำ เป็นหัวหน้าห้องด้านความรู้สึกเห็นคุณค่าในคนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

- กลุ่มตัวอย่างประชากร

๑. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียนขนาดใหญ่ที่สุด (คู่มือการบริหารงานสำหรับครุ ๒๕๒๕ : ๑๒๙) ชายล้วนและหญิงล้วนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน ๕ สถาบัน ได้แก่ โรงเรียนวัดวนรัตนารดิศ โรงเรียนวัดราชนครินทร์ โรงเรียนสายปัญญา โรงเรียนสตรีมหาภูมิราช และโรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ (รวม ๒๘ ห้องเรียน) ที่พร้อมจะให้ความร่วมมือ

๒. กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๖ คน อายุเฉลี่ยเพศชาย ๑๒.๙๔ ปี อายุเฉลี่ยเพศหญิง ๑๒.๖๐ ปี แบ่งเป็น

๒.๑ กลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชาย ๑๔ คน หญิง ๑๔ คน ที่ไม่เคยเป็นหัวหน้าห้องมาก่อน และได้คะแนนสูงสุดในการเลือกจากเพื่อนนักเรียนให้ทำหน้าที่รับผิดชอบ เป็นหัวหน้าห้อง

๒.๒ กลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนชาย ๑๔ คน หญิง ๑๔ คน ที่ไม่เคยเป็นหัวหน้าห้องมาก่อน และได้คะแนนการเลือกจากเพื่อนนักเรียนรองลงมาเป็นลำดับแรกจากกลุ่มทดลองของแต่ละห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คู่วิจัยแปลและปรับปรุงจากแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในคนของคูเปอร์สมิธ ฉบับใช้กับเด็กนักเรียน (Coopersmith Self-Esteem Inventory-School Form, 1984)

### วิธีค่า เนินการวิจัย

1. แบบแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในคนของคุณเปอร์ล米อ ฉบับใช้กับเด็กนักเรียน เป็นภาษาไทยและทำอ่านง่ายจำกรายข้อ พร้อมทั้งหาความแม่นยำของความทุกข์โดยนำข้อความในแบบแบบสร้างเป็นแบบสอบถามให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แสดงความคิดเห็นว่าบุคคลในวัยเดียวกันที่คนเห็นว่า เป็นคนน่าชื่นชม เชี่ยวและคนอื่น ๆ ต้องการจะเป็นเช่นนั้นบ้าง ควรมีลักษณะตามแบบสอบถามมาก-น้อยเพียงใด เพื่อสะท้อนสิ่งที่แสดงถึงความรู้สึกเห็นคุณค่าในคนของเด็กไทย และนำแบบวัดฉบับแปลมาหาค่าความเชื่อถือได้
2. ในนักเรียนทั้ง 28 ห้อง จำนวนประมาณ 1,400 คน ตอบแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่า ในคนเองในการทดสอบก่อนการทดลอง
3. สำรวจรายชื่อนักเรียนแต่ละห้องที่เคย เป็นหัวหน้าห้องมาก่อน
4. อาจารย์ประจำชั้นของแต่ละห้องให้นักเรียนเสนอชื่อผู้ที่มีความสามารถและ เนาะสุม พอที่จะทำหน้าที่รับผิดชอบ เป็นหัวหน้าห้องมาคนละ 5 ชื่อ เสียงลงในแผ่นกระดาษที่ผู้วิจัยจัดเตรียม ไปให้เรียงลำดับตามความ เนาะสุมโดยไม่จำเป็นต้อง เคยทำหน้าที่นี้มาก่อน
5. แต่งตั้งนักเรียนที่ไม่เคย เป็นหัวหน้าห้องและได้คะแนนการเลือกจากเพื่อนในอันดับ สูงสุดเข้ากกลุ่มทดลอง ทำหน้าที่รับผิดชอบงานของหัวหน้าห้อง ส่วนกลุ่มควบคุมซึ่งได้คะแนนรองลงมา จากกลุ่มทดลองของแต่ละห้อง เป็นลำดับแรก ไม่ได้ทำหน้าที่แต่อย่างใด
6. นักเรียนทั้ง 28 ห้อง ตอบแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในคนเองในการทดสอบหลังการทดลองหลังจากระยะเวลาผ่านไป 10 สัปดาห์
7. สอบถามอาจารย์ประจำชั้นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน พฤติกรรมและความรู้สึกของ หัวหน้าห้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

### การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในคนเอง ในการทดสอบ ก่อนการทดลองระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพศชาย กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพศหญิง กลุ่มทดลอง เพศหญิงและกลุ่มทดลอง เพศชาย ด้วยค่าที ( $t$ -test)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในการทดสอบหลังการทดลองระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพศชาย กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพศหญิง กลุ่มทดลอง เพศหญิงและกลุ่มทดลอง เพศชาย ด้วยค่าที่ (*t-test*)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่เพิ่มขึ้นในการทดสอบหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง เพศชายและกลุ่มทดลอง เพศหญิง ด้วยค่าที่ (*t-test*)

### ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มทดลอง ทั้ง เพศชาย และ เพศหญิง ที่ได้รับ เลือกและปฏิบัติหน้าที่ เป็นหัวหน้าห้อง มีคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากผู้ที่ไม่ได้รับ เลือกและปฏิบัติหน้าที่ เป็นหัวหน้าห้อง และกลุ่มทดลอง เพศชาย และหญิง มีคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

### ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยซ้ำในเรื่องของ การมีค่าแห่ง เป็นหัวหน้าห้อง ต่อความรู้สึกเห็นคุณค่า ในตนเอง และควบคุมตัวแปรต่าง ๆ เช่น ระยะเวลาการทดลอง การเปลี่ยนโรงเรียนใหม่ ระเบียนในการ เป็นหัวหน้าห้อง และครุศึกษาร่วมกับตัวแปรสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา เพื่อตรวจสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างกัน เพราะอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ เป็นหัวหน้าห้อง และระดับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองได้

2. เนื่องจากเด็กนักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน และโรงเรียนมีบทบาท สำคัญในการ เสริมสร้างและพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง จึงนำศึกษาวิจัยว่า จะมีปัจจัยอื่น ๆ ภายในโรงเรียนที่สามารถเสริมสร้างความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองได้เป็นผลลัพธ์ เช่น การให้ คำยกย่องชูเชีย เมื่อมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน เป็นต้น เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาคุณลักษณะที่ดีในตัวเด็กนักเรียนสืบต่อไป